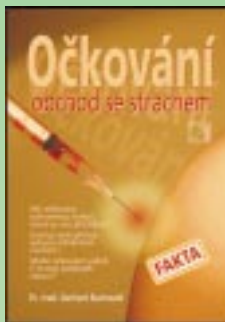

Dr. med. Gerhart Buchwald

Očkování, obchod se strachem

Praktická pomůcka homeopata k léčbě chronických následků očkování

Dr. Buchwald je častým přednášejícím hostem homeopatických seminářů, přestože není hmeopat. Dokládá vědeckými argumenty, statistikami a dalšími údaji, co homeopaté publikovali již v devatenáctém století: očkování je nebezpečné pro zdraví. Jako poradce německého „Svazu poškozených očkováním“ se setkal s velkým množstvím závažných chronických postižení způsobených očkováním. Na základě zkušeností a systematického třicetiletého výzkumu ukazuje, že rizika poškození očkováním převyšují rizika poškození nemocemi, proti nimž je očkováno. Chronická poškození očkováním jsou podle Buchwalda neobyčejně rozšířena, přestože mohou mít příznaky zcela odlišné od nemoci, proti níž byla vakcína namířena, a přestože nejsou často jako taková chápána oficiálními lékařskými autoritami.

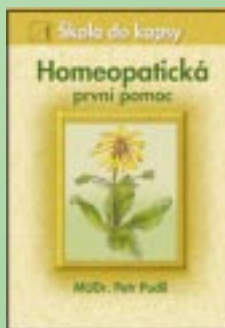

Na knize je prakticky cenné zejména to, že uvádí příznaky nemocí, vznikající jako následek jednotlivých konkrétních očkování. To dává možnost určit u různých chronických postižení, jaká z podaných vakcín je pravděpodobně způsobila. Na základě izopatického principu je pak možné podat tuto vakcínu v ředěné, potencované podobě (tato technika je popsána například v nové knížce MUDr. Petra Pudila Homeopatická první pomoc). Kniha může být nejen zajímavým čtením o cestách vědy, ale je především praktickou pomůckou homeopata v denní praxi. Cena 299 Kč, 250 str.

MUDr. Petr Pudil

Homeopatická první pomoc

Stručná a přehledná příručka pro domácí léčbu pojednává o tom, jaké léky v jaké potenci mohou být podány jako první pomoc při různých typech náhlých zdravotních problémů, nemocí a úrazů. Zmiňuje se i o léčbě chronických nemocí, např. v souvislosti s izopatií. Kapesní formát a přehledný systém předurčují tuto knížku k tomu, aby nás provázela na cestách a všude tam, kde může být první pomoc zapotřebí. Cena 120 Kč, 140 str.

37/2003

HOMEOPATIE

alternativa
alternativa
alternativa

Zkouška léku Aqua marina ♦ Zkouška léku Mandragora officinarum
Léková zkouška cortisonu a ACTH

Poškození po očkování – překvapivá a děsivá skutečnost

Okénko klasiků: Tabacum ♦ Výklad pojmů Murphyho repertoria (5)

alternativa
alternativa
alternativa

Objednávky a informace:

Alternativa, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel./fax.: 257 899 205

e-mail: alterkol@post.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

Kurzy Homeopatické akademie

17. a 18. května 03, FTVS, Praha, Vokovice. **MUDr. Alexandr Ivaniv**, místopředseda ukrajinské homeopatické společnosti.

Téma přednášky: Organové léky, sarkody, nosody, potencované hormony. Celostní diagnosa a léčba. Obrazy a indikace léků, případy. Použití v akutních, subakutních a chronických případech.

Ukrajinská homeopatie má, podobně jako v celém bývalém Sovětském svazu, více než stoletou tradici, která nikdy nebyla přerušena a těší se vysoké prestiži. Zabývá se jí velké množství lékařů a je léčeno obrovské množství pacientů. Již v osmdesátých letech měla homeopatie zvláštní sekci při Akademii věd. Po celou komunistickou éru existovaly homeopatické kliniky i lékárny. Vždy byla preferována klasická celostní homeopatie a do ruštiny byla přeložena podstatná díla předních západních homeopatů, ať už klasiků, např. J.T. Kenta, nebo i moderních autorů. Tato homeopatie ovšem prodělala i svůj samostatný vývoj a má svůj specifický přínos.

Dr. Ivaniv má svou praxi v Oděse, reprezentuje ukrajinskou homeopatii v zahraničních organizacích a přednášel již v několika západních zemích. Jeho specialitou jsou organové preparáty, potencované léky vytvořené ze zdravých orgánů. O jejich užití zatím víme velmi málo, pojednává však o nich, a nejen o nich, rozsáhlá materia medika, jejímž autorem je právě Dr. Ivaniv. Je to pravděpodobně nejobsáhlejší pojednání o nosodech, sarkodech a organových léčích ve světové odborné literatuře. Rozlišuje například šestnáct druhů Tuberculina, dvacetdva druhů mlék, je zde popis nových nosod jako Borellia atp., které dosud v materiích medikách nebyly zahrnuty.

Srdečně zveme nejen posluchače a absolventy Homeopatické akademie, ale také všechny přátele homeopatie na toto první setkání s východoevropskou homeopatií.

MUDr. Alexandr Ivaniv

Foto na obálce: Motýl na kvetoucím Mezereu.

HOMEOPATIE č. 37. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 2003. Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba, Ing. Petr Mojžiš. Redaktor Mgr. Jiří Čehovský. Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel./fax: 257 922 331, e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>.

Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce. Cena jednoho výtisku včetně poštovného 55 Kč.

Editorial

Zkoušky léků jsou základním zdrojem poznání, z něhož vyrůstá materia medica i repertorium. Do tohoto čísla jsme zařadili tři záznamy zkoušek tří substancí, které již na první pohled mohou mít pro léčbu velký význam – ačkoliv jsou jejich obrazy homeopatům málo známé, nebo zcela neznámé a nedostupné. Redakce doufá, že zde popsané symptomy Aqua marina, Mandragory a Cortisonu povedou k mnoha zdařilým předepsáním.

Zkouška léku Aqua marina

P. Sankaran, L. I. M., F. HOM., British Homoeopathic Journal
Překlad Jana Hollanová

Když člověk studuje a praktikuje homeopatii a přemýšlí o opatřeních pro její další vývoj a pokrok, před jeho vnitřním zrakem se začnou odvíjet možnosti různých forem bádání. Neboť ačkoli homeopatie, tak jak je menšinou praktikována dnes, je pro pečlivého lékaře velmi uspokojivá, stále ještě zbývá několik aspektů, které je třeba jasně definovat. Kromě toho před lékaři neustále vyvstávají nové problémy dané vývojem vědy a civilizace, jako např. rizika radioaktivního ozáření, a je stále třeba hledat nová řešení.

Když člověk uvažuje o různých metodách výzkumu, který by mohl být veden na poli homeopatie, pak jako relativně nejjednodušší, nenákladná, a přesto nejpřínosnější forma výzkumu se jeví provádění zkoušek léků. Odhalení vlastností, účinků a indikací léků v našem oboru nevyžaduje žádné nákladné laboratorní zařízení, žádnou hlubokou znalost farmakologie, dokonce ani drahá zvířata, nýbrž jen nadšené, poměrně zdravé a věci oddané dobrovolníky jako pokusné osoby. Některé z nejcennějších terapeutických indikací našich léků pocházejí z tohoto zdroje, počínaje experimenty v podobě lékových zkoušek iniciovaných samotným Hahnemannem. Není pochyb, že pečlivé klinické pozorování u lože nemocného značně přispělo k rozšíření a obohacení materiálu získaného zkouškami, avšak základní stavba naší symptomatologie, představující nejspolehlivější indikace, pochází z lékových zkoušek.

Vzhledem k tomu, že nejzákladnější a nejpřínosnější forma výzkumu v homeopatii, totiž lékové zkoušky, nevyžadují žádné drahé přístroje ani technické knowhow, ale jen spolehlivé dobrovolníky, je velká škoda, že přestože se k homeopatii hlásí velké množství jejích stoupců, je v dnešní době prováděno jen velmi málo lékových zkoušek, takže materia medica, kterou naše generace zdědila, zůstává prakticky stejná, nerozšířená.

V porovnání s obrovskou smrští aktivit homeopatů druhé poloviny 19. století se aktivita homeopatů první poloviny 20. století jeví dosti chabá, ne-li přímo ubohá. V následujících odstavcích uvedu stručný přehled našich pokusů o lékové zkoušky. První zkouška, o kterou jsme se pokusili ve Státní homeopatické nemocnici v Bombaji, byl proving *Hydrophis Cyanocinctus* neboli mořský had. Skutečnost, že tento had je desetkrát jedovatější než kobra (*Naja*), sugeroval pocit, že by to mohl být mnohem silnější lék, ne-li mnohem užitečnější. Když pan Dudley Everitt z londýnské lékárny Nelson navrhl provést zkoušku, uvítali jsme to s velkou radostí. Naneštěstí však celá skupina zkoušejících záhy po započetí zkoušky onemocněla asijskou chřipkou, takže jsme zkoušku museli přerušit. Dr. Raeside byl našťástí tak laskav, že zkoušku provedl, a tak obohatil materii medicu, za což mu naše profese bude vždy vděčna.

Další zkouška, o kterou jsme se pokusili, byla China. Osm dobrovolníků si vzalo Chinu, dva v 6. potenci, dva ve 30. potenci, dva ve 200 potenci a dva v 1000 potenci, přičemž čtyři osoby tvořily kontrolní skupinu. První dávka byla podávána denně, pak obden. Ale kupodivu během měsíce se u nikoho ze zkoušejících neobjevily žádné symptomy. To byl druhý neúspěch.

Pak jsme začali vážně uvažovat o zkoušce léku zvaného *Aqua marina* (mořská voda). Tato myšlenka nás napadla při četbě Clarkeova Slovníku, když jsme se pod heslem *Aqua marina* dočetli, že „mořská voda obsahuje v rozpuštěné formě všechny anorganické sloučeniny na světě“. Připadalo nám, že pokud nějaký roztok obsahuje všechny anorganické sloučeniny na světě, pak určitě musí mít nejširší spektrum použití. Také bychom měli vzít v úvahu skutečnost, že mořská voda je vlastně v neustálém procesu ředění, protože se do ní neustále mísí voda v podobě deště a také do moře proudí řeky, které navíc přinášejí různé minerály. Mořská voda je také prochází trvalým procesem dynamizace díky neustálému pohybu vln. Je možné, že toto neustálé (přirozené) ředění a dynamizace dodává jistou potenci různým anorganickým sloučeninám obsaženým ve vodě. Kromě anorganických sloučenin můžeme také vzít v úvahu fakt, že v mořské vodě jsou také přimíšeny sekrety různých mořských živočichů jako *Sepia*, *Hydrophobis* atd., a také pozůstatky různých savců a ryb. Vzhledem k tomu, že *Aqua marina* má právě takovéto složení a povahu, přičemž několik složek v ní obsažených se ukázalo jako skutečné dobrodiní pro trpící lidstvo, jsme překvapeni, když zjišťujeme, že symptomy samotné mořské vody jsou ve Slovníku odbyty puhyými několika řádkami, což vyvolává dojem, že tato substance nebyla nikdy žádně zkoušena.

Nápad na zkoušku mořské vody podpořil navíc návrh našeho váženého přítele dr. Ronalda Livingstona, který nám laskavě dodal ampule s mořskou vodou, která měla být zkoušena v podobě injekcí aplikovaných zdravým osobám. Tato zkouška bohužel nemohla být provedena, protože se k tomuto účelu nenašli dobrovolníci. Londýnská lékárna Nelson nám však dodala potence *Aqua marina* připravené s použitím Plas-

ma de Quinton, což není nic jiného než mořská voda odebraná z Biskajského zálivu z hloubky 100 sáhů (182,9 metrů).

Se zkouškou jsme začali 15. března 1962 s osmi pokusnými osobami, z nichž šest dostalo lék ve 30. potenci a dva dostali mléčný cukr jako kontrolní skupina. Zkouška byla prováděna dvojitě slepou metodou, při níž ani vedoucí zkoušky ani zkoušející nevěděli, kdo z nich dostal lék a kdo cukr.

Lék byl zkoušejícím podáván denně v jedné dávce ráno a jedné večer, a takto jsme pokračovali 15 dní. Po patnácti dnech jsme lék vysadili, ale symptomy jsme zaznamenávali průběžně po celý měsíc. Pokud některý ze zkoušejících zjistil, že nemůže ve zkoušce pokračovat, dali jsme mu antidotum na podkladě dostupné symptomatologie. Symptomy jsou podrobně uvedeny níže.

Symptomy vyvolané u více než jednoho zkoušejícího jsou uvedeny kurzívou. Já sám jsem byl jedním ze zkoušejících, a protože jsem věděl, jakou látku zkoušíme, měl jsem v úmyslu oddělit své symptomy od symptomů ostatních zkoušejících, bohužel se ale ukázalo, že jsem byl jedním z kontrolních jedinců – bohužel proto, že jsem svým založením velmi citlivý na potencionované látky.

Musím zde však zmínit ještě jednu důležitou skutečnost. Po skončení zkoušky se ukázalo, že dva zkoušející, kteří vykazovali velmi pěkné symptomy – některé z homeopatického hlediska velmi významné – tyto symptomy měli, přestože jim byl podán pouze mléčný cukr, protože právě oni byli kontrolními osobami. Ať už byly tyto symptomy projevem latentní nemoci, latentních neurotických tendencí pokusných osob, očekávání nebo příliš živé představivosti či důsledkem nějakých jiných okolností, je třeba vzít v úvahu, že všechny symptomy, které se objeví v průběhu zkoušky, zejména zkoušky prováděné bez kontrolní skupiny, nemusí nutně být vyvolané lékem. Když toto kritérium aplikujeme na zkoušky prováděné bez kontrolní skupiny, jak se nepochybně dělo i v době Hahnemannově, uvědomíme si, proč některé z indikací uvěděných v materii medicæ se ukazují jako nespolehlivé.

AQUA MARINA – SYMPTOMY PŘI LÉKOVÉ ZKOUŠCE

MYSL

Blud, že je pozorován (Ars., Hyos.)
 Strach, že ho ostatní uvidí pracovat; při koupání má pocit, že dveře jsou otevřeny
 Pocit jako by všechny orgány byly polykány
 Neklid
 Zapomětlivost
 Tendence lehnout si, ale beze spánku
 Ustaranost

Nechce se mu dělat žádnou práci; nemá chuť číst; v posluhárně stíněný, nudí se, chápe, co přednášející říká, ale když si to chce zapsat, zapomene to
 Plete věty dohromady
 Ráno při vstávání velmi neodpochatý v důsledku nedostatku spánku
 Lascivní myšlenky
 Obtížně se soustřeďuje

Strach, že se zblázní z neodbytných lascivních myšlenek, které ho dohnaly ke zbožnosti

Chuť lehnout si

Odpor ke koupeli (Am. C., Ant. C., Sep., Sulph.)

Je mnohem línější

(Všechny tyto smyptomy trvaly čtyři dny.)
pocit pohody

úzkost;nemůže posedět na místě, musí se pohybovat, aby zklidnil mysl (Ars.)

depresivní pocit

společnost je mu příjemná; úzkost zlepš. rychlým pohybem (Ars., Sep.); zlepš. jízdou zlepš. ve voze (Ars., Nit.ac.)

zlepš. pohybem (Ars.), zlepš. pocením, zlepš. ledově studenými nápoji (Phos., Sep.); zlepš. venku na chladném vzduchu, zlepš. mluvením

Značný neklid, přemýšlí o sebevraždě

Úzkost zlepš. společností, zlepš. chůzí; zlepš. přímý vítr na hlavu

Mentální vypětí má za následek náhlou ztrátu paměti (po 10 dní; musel vzít Anacardium 1M, 3 dávky, aby to přestalo)

Úzkost zhorš. mezi 2 – 4 hod. odpoledne

ZÁVRAŤ

Závrať s bolestí hlavy

HLAVA

Těžká hlava

Bolest hlavy – frontální – zlepš. tlakem, zlepš. stiskem zubů

Bolest hlavy v obl. Spánku. Bolest hlavy zlepš. jídlem, zlepš. spánkem. Bolest hlavy v pravém obočí. Bolest hlavy frontální až týl. Tupá bolest v obl. Spánku. Tupá bolest hlavy. Kyselá potrava způsobuje bolest hlavy

Vyrážka na čele s hnisem. Závrať s bolestí hlavy. Frontální a spánková bolest hlavy v 9 hod. večer., po večeři.

Bolest hlavy pociťuje, jen když na ni myslí, zlepš. tlakem a aplikací studené vody, úplně zmizela po spánku.

Bolest hlavy v zátylku s pocitem tíhy v 6 hod. odpoledne, zlepš. pohybem. Pak se bolest přesunula na šíji s protahováním a tahem, zlepš. na chladném vzduchu, zlepš. odpočinkem, spíše na šíji.

Bolest hlavy v zátylku ve 4:30 odpoledne. Tíha jakoby od závaží, zlepš. teplem, zlepš. tlakem;výrazné zlepš. pomalou chůzí na čerstvém vzduchu.

Bolest hlavy v zátylku od 4 do 4:30 odpoledne.

Pocit prázdnoty v hlavě (Sulp.) bezprostředně po spánku, po 2 dny

OČI

Těžká víčka bezprostředně po večeři (domnívá se, že to je starý symptom, který se objevil)

Pálení očí odpoledne zlepš. studeným obkladem zhorš. od 4 do 6:30 odpoledne

OBLIČEJ

Trocha vyrážky se objevila na obou tvářích

Vyrážka na levé straně brady, zarudlá, bolestivá na sebemenší tlak.

Praskliny uprostřed dolního rtu (Nat. Mur.)

Slabé pálení večer

Pálení zhorš. otvíráním úst, zhorš. smíchem

NOS

Kýchání při chůzi

Koryza s vodnatým výtokem
 Koryza, vodnatý výtok, ucpaná levá dírka
 Koryza zlepš. čajem. Ucpaná pravá dírka, pak levá
 Pocit jako při nachlazení jen u kořene nosu
 Bolest v nose na hraně obou dírek od rána
 Pomalá tupá bolest
 Nepříjemný pach
 Sekret odkapávající ze zadní strany nosních dírek
 Pocit jakoby ucpaný
 Ucpání pravé dírky
 Sekret hustý, bílý, velmi agresivní, odkapávající ze zadní strany nosních dírek, hojný po ránu
 Sekret z levé strany
 Výtok sekretu zlepš. po jídle, zlepš. po spánku
 Kýčání
 Pálící vodnatý výtok zlepš. pocením

ÚSTA

Žlutobílá sliznice
 Suché rty, více v noci
 Zápach z úst, s pliváním krve
 Nepříjemný zápach s pálením v ústech
 Suché rty (pocitováno až poté, kdy jiný zkoušející referoval stejný symptom)
 Bolüest na levé straně měkkého patra v 8 hod. večer, zhorš. polykáním naprázdno, zlepš. studeným nápojem
 Bolest na levé straně patra ráno při vstávání, zmizela po 2 hodinách, zlepš. studenými nápoji, zhorš. polykáním naprázdno

KRK

Bolest v krku po jídle

Bolest na pravé mandli zhorš. tlakem zhorš. v noci
 Hlen velmi nepříjemný při polykání naprázdno
 Městnání vypadalo více na levé straně
 Neustálý výtok páchnoucího hlenu z levé strany krku, více ráno při vstávání, odpoledne a večer.
 Šimrání v krku v 8 hod. večer
 Nucení odkašlávat
 Bolest v krku, levá strana, 6 – 8 hod. večer
 Hlen více po odpoledním spánku

ŽALUDEK

Zvýšená chuť k jídlu
 Žízeň
 Zvýšená chuť k jídlu v 11:30 dopoledne, pocitována i po jídle
 Zvýšená chuť k jídlu v 11 dopoledne po jídle
 Bolest v oblasti žaludku, zlepš. tlakem, zlepš. horkým obkladem
 Chuť k jídlu snižená večer

BŘICHO

Plynatost
 Citlivost břišních svalů
 Bolest v linii dolních žeber, na obou stranách, více vpravo
 Bolest břicha v linii bránice
 Bolest v epigastriu těsně pod xiphisterem pocitovaná ráno při otevření očí, postupně zesilující po pohybu, zlepš. po horké koupeli, zhorš. námahou, zlepš. odpočinkem
 Rozptýlená bolest v celém břiše v 11 dopoledne, zlepš. tlakem, doprovázená neklidem

KONEČNÍK

Bolest v konečniku před a po stolici
Bolest před a při stolici, přestože stolice byla měkká
Pocit tíhy před stolicí
Pálení v konečniku po stolici
Krvácení z recta
Při stolici první část velký kus, který po-trhá anus, a ten pak krvácí
Jasně červená krev, asi 3 kapky (staré symptomy)

STOLICE

Stolice nestrávená, poněkud suchá, hně-dočerná s flatulencí a kručením
Se stolicí vycházeli drobní červíci (3 dny po sobě; přestože předtím neměl žádné parazity)
Stolice trochu řidká, trochu páchnoucí
Neuspokojivá zácpová stolice, poněkud tvrdá
Nejprve tvrdá, po ní následovala měkká stolice

MOČOVÉ CESTY

Nemohl močit na veřejném záchodku (nat.mur.)
Močení každé 2 hodiny nebo každou hodinu

GENITÁLIE

Výron semene časně ráno
Noční poluce 3 krát, s následnou slabostí, ospalostí a silnou svalovou bolestí, s touhou lehnout si
Slabost pohlavního orgánu, nevzruší se snadno, přestože je tu sexuální touha (neobvyklý symptom)

KAŠEL A EXPEKTORACE

Expektorace vodnatá
Expektorace nejde ven a nelze spolknout, slaná, chuť jako rez, ulpívá na zadní straně krku
Studená vodnatá expektorace ráno

HRUDNÍK A ZÁDA

Bolest zad v 5:30 odpoledne s touhou lehnout si
Silná bolest v hrudníku za sternem vpravo v 10:15 večer (přestala po 15 minutách)
Bolest na zadní straně šíje, obtížné otáčení krku
Bolest v šíji, na pravé straně za čelistí, zlepš. horkými nápoji, začala asi v 6 – 6:15 odpoledne (3 dny za sebou v 6:10 nebo 6:15 odp.)
Bodavá bolest zlepš. teplem nebo teplými nápoji, zhorš. seabemenším dotekem, zhorš. sebumenším tlakem
Prudká dlouhavá bolest za pravým sternomastoidem na mediálním konci klíční kosti, zhorš. při polykání, zvl. při nuceném polykání, zlepš. horkými nápoji a horkými obklady.
Bolest v hrudníku jakoby vycházející z hrudi za 3. mezižebním prostorem, těsně vedle sternální artikulace
Bolest v hrudníku asi kolem 4 hod odpoledne
Bolest v hrudníku ve 4:10 odp.
Bolest v dolním 3. mezižebním prostoru, na obou stranách, při vstávání ráno, zmizela po půlhodině.
Difuzní bolest v dolním 4. nebo 5. mezižebním prostoru ráno při vstávání, zlepš. tlakem
Bolest na levé straně zad pod dolním hrotem lopatky večer

KONČETINY

Studené končetiny

Bolest v nohou 11 večer (v prostoru s klimatizací)

Palčivá bolest na chodidlech a v kotních po cestování

Palčivá bolest na dlaních a chodidlech, v lýtkových svalech

Bolest v pravém kolenu

Svědění mezi stehny

Bolest v levém rameni v 9 večer

Pocení na dlaních a chodidlech po koupeli ráno, lepkavý pot, více v podpaží, na pravé straně

Bolest v pravé ruce od lokte po špičky prstů

Bolest prudká, nesnesitelná, více v dlani a na mediální straně ruky asi ve 3 odpoledne, prudší v 9 večer (vzal si prášky na spaní)

Bolest ve dlani a laterální hraně ruky

Svaly bolestivé při tlaku

Bolest až k lopatce

Bolest v pravé ruce na mediální straně s třesem

Prudká bolest horší v noci, od 12 do 6 hod ráno, zlepš. horkým obkladem, zlepš. tlakem

Vystřelující bolest v 1 ráno. Prudká ve 2:30, až do 9 ráno

Bolest jako blesk, v noci, od 12 do 6 ráno

Bolest v pravé paži, začínající na ulnární straně ruky, vystřelující k lokti, zhorš. odpočinkem, zlepš. tlakem, zhorš. v noci, zhorš. studeným vzduchem, zhorš. klimatizací, zlepš. horkým obkladem, zhorš. kyselou potravou, rajskými jablky

Studené nadloktí

Třas obou rukou, zvláště pravé (bolest antidotována Rhus.tox. 200)

vyrážka na pravé noze, hnisavá svědění v ohybech stehna

Mimovolní pohyby nohy mediálně, jen když nohy spočívají na podlaze

Páchnoucí pot na chodidlech večer

Páchnoucí pot na dlaních a chodidlech

Svědění levé dlaně a prstů levé ruky

Svědění kolem palce levé nohy (trvalo 2 dny)

Necitlivost nohou, zvláště lýtkových svalů, zhorš. ráno, zhorš. sezením na bobku, zlepš. chůzí

ZIMOMIŘVOST A HOREČKA

Horečka ráno v 10 hod. s nadměrnou suchostí v ústech (Nat. Mur.)

Mrazení

SHRnutí

Šlo o pokus o zkoušku léku Aqua marina a výsledky jsou publikovány. Bude lépe nazývat to pokusem o zkoušku, protože v některých aspektech tento proving neodpovídá přísným požadavkům. Například neudělali jsme patologické, bakteriologické a radiologické vyšetření, jak tomu bývá u moderních zkoušek. Zveřejňujeme však tento pokus o zkoušku v naději, že podpoří zájem jiných homeopatů o zkoušku této substance, takže se nám o ní podaří nashromáždit bohatý materiál.

Jsem hluboce zavázán svým studentům a rodinným lékařům za jejich pomoc při provádění této zkoušky, jakož i svému příteli dr. M. O. Shaikhovi za pomoc s kolací výsledků. Musím rovněž vyjádřit svůj vděk londýnské firmě Nelson za dodání potřebných léků.

Zkouška léku *Mandragora officinarum*

J. R. Raeside, M. B., CH. B., M. F. HOM.

British Homoeopathic Journal

Překlad Jana Hollanová

Naše Fakulta se rozhodla provést v období 1963 – 64 nové zkoušky *Mandragory*. Nejprve jsem měl problém získat čerstvou rostlinu z Kypru, protože na ostrově v té době probíhala občanská válka. S pomocí britské odbočky firmy Weleda jsme však na jaře 1963 obdrželi kořen *Mandragory* získaný sběrem divoké rostliny na Sicílii. Ze sušeného kořene jsme vyrobili 10 procentní odvar a z něj jsme pak připravili potence.

Užili jsme tři odlišné potence, jak je naším zvykem, a v průběhu roku jsme provedli tři různé zkoušky následujícím způsobem:

1. termín: prosinec 1963 potence 3x (D3), 15 zkoušejících
2. termín: únor 1964 potence 6x (D6), 16 zkoušejících
3. termín: květen 1964 potence 12x (D12), 11 zkoušejících

Takto jsme celkem získali 42 zkoušek, z nichž čerpáme informace o *Mandragoře*. Dohromady jsme měli 18 zkoušejících, z toho 12 mužů a 6 žen. Tentokrát jsme neměli žádnou kontrolní skupinu, protože jsme po své poslední lékové zkoušce *Esponjilly* usoudili, že kontrolní skupiny jsou zbytečné plýtvání dobrými provery. Studentům jsme však nesdělili název léku, který byl zkoumán.

Lék byl tentokrát podán formou tekutiny, a každý student byl požádán, aby vzal 20 kapek do vody na noc a ráno po dobu čtrnácti dnů. Byli upozorněni, aby okamžitě přestali lék užívat, jakmile by jim symptomy začaly vadit při práci nebo studiu. Symptomy se začaly objevovat od prvního do čtvrtého dne a v některých případech během týdne dosáhly takové intenzity, že dotyční museli experiment ukončit. To se stalo v případě pěti studentů v prvním trimestru a bolesti pokračovaly ještě 6 – 14 dnů po posledním podání léku.

Na rozdíl od naší obvyklé zkušenosti, že nejvíce symptomů získáme během posledního termínu zkoušky, jsme v případě *Mandragory* 3x získali nejvíce symptomů, mentálních i fyzických, při prvním běhu. Devět z jedenácti zkoušejících, kteří s námi spolupracovali ve všech třech bězích, mělo nejvíce symptomů v prvním termínu. Ale přestože nejvýraznější symptomy přišly v prvním běhu, největší šok nás čekal v posledním termínu. Jedna ze zkoušejících – 33letá vdaná paní – oznámila, že při užívání *Mandragory* 12x otěhotněla! Zúčastnila se dvou běhů, a při třetím experimentu v květnu 1964 se cítila mimořádně skvěle, až na některé znepokojivé

sny. Protože byla jedenáct let neplodná, byla velmi potěšena, když shledla, že během dvou týdnů užívání Mandragory otěhotněla.

Myslím, že bych nebyl tak užaslý, kdybych lépe znal Bibli, protože ve 30. kapitole Genesis čteme, jak Ruben, syn Jákobův, odešel do polí a hledal kořeny mandragory, které donesl své matce Lee. Jestli šlo o nápoj lásky nebo léčbu neplodnosti, se v textu nepraví, ale faktem je, že Lea i její neplodná sestra Ráchel po mandragoře porodily. Umíte si jistě představit, jak jsme byli potěšeni, když jedna z našich zkoušejících také po mandragoře porodila!

PŘÍRODOVĚDNÉ ASPEKTY LÉKU

Mandragora patří do čeledi lilkovitých, Solanaceae. Stěží to bude původem evropská rostlina, spíš pochází z oblasti Středozevního moře, protože roste ve Španělsku, na Sicílii, na Kypru, v severní Africe a přední Asii.; zatímco jiné variety, zvláště mandragora autumnalis, se vyskytují dále na východ v Asii.

Je to značně přisedlá rostlina, bez skutečného stonku, květy vyrůstají v trsu z vrcholu kořene, každý na zvláštním drobném stonku. Květy s pěti okvětními lístky jsou bílé nebo namodralé, rozkvétají v dubnu až květnu, a oranžovočervené bobule dozrávají na podzim. Vejčité listy tvoří krukový vějíř kolem drobných květů. Njezajímavější částí rostliny je však kořen. Je silný a masitý jako pastináček nebo mrkev, měří až 50 cm i více, někdy až metr. Je často rozdvojený, takže připomíná lidské tělo, a z této podobnosti vychází většina folklórních představ.

Rostlina včetně kořene obsahuje alkaloidy – hyoscin, hyosciamin a mandragorin – které způsobují její jedovatost, i když je zaznamenáno jen velmi málo případů otravy.

Mandragora je zmiňována v antické literatuře již zhruba od r. 1500 př.n.l., kdy Egypťané pohřbívali thébského krále.

V orientu byla varieta autumnalis používána při různých mystériích, patrně při chrámovém spánku; ale také jako narkotikum a analgetikum při chirurgických zákrocích a operacích jako amputace, a pro usnadnění otěhotnění.

Hippocrates užíval Mandragoru k „vykuřování proti jistým postižením pohlavních orgánů u žen“. V Evropě byla užívána až asi do 15. století jako analgetikum, spasmolytikum, purgativum a narkotikum. Gerard v roce 1657 a Culpereer v roce 1653 radí přidávat mandragoru do chladivých mastí, také na bolest v očích, pro čištění lůna a k navození spánku. Oba tito bylinkáři zmiňují lidové představy o kořeni, ale oba popírají, že by měl nějaké magické účinky.

Tyto magické účinky jsou popisovány v mnoha knihách o folklóru, kde nalezneme i bizarní kresby ilustrující text. Kořen mandragory na nich vytahuje ze země pes provazem uvázaným kolem krku. Jeho pán si zacpává uši, aby neslyšel jeho nářek,

který doprovází vytahování kořene a který nakonec zppsébí, že pes padne mrtev k zemi!

Kořen získaný takovýmto podivuhodným způsobem je užíván k výrobě nápojů lásky – je zmiňován i v Shakespearově Romeovi a Julii – nebo k léčbě neplodnosti, kromě jiných magických účelů. Více se pak dozvídáme o mytologii Mandragory z její toxikologie, přičemž žádná z knih neopomene zmínit středověké příběhy.

PŘEHLED LÉKOVÉ ZKOUŠKY

Byl to velmi přínosný proving v porovnání s některými předchozími, které jsme provedli zde v Londýně. Několik studentů mělo dosti prudké reakce, zvláště na končetinách a zádech.

Hlavním problémem byly bolesti paží, nohou a zad. Svaly a klouby byly popisovány jako slabé a těžké a rozbolavělé, někteří zaznamenali necitlivost, studenost a otoky. Bolesti, někdy velmi prudké, bodavé nebo tahavé, byly zhorš. vpravo u 14, zhorš. vlevo u 8, zhorš. dolní konč. 15, zhorš. horní konč. 13, zhorš. užíváním nebo pohybem 14, pouze 5 zhorš. odpočinkem, např. „strašlivé bolesti v oblasti stehen a boků. Chůze bolestivá ráno při vstávání– musel přestat brát lék a zavolat doktora“! nebo „křeče s bolestmi v zádech šířící se do hýždí po každé dávce léku – musel přestat“, nebo „tupé pulsování v lýtkách, zhorš. užíváním, zhorš. večer, zlepš. odpočinkem, trvalo deset dní po vysazení léku“.

OČI byly výrazně zasaženy u 12 zkoušejících. Obvykle to byla bolest nebo pálení se svěděním očí a víček. Rovněž otoky víček, slzení a fotofobie zhorš. pravé oko, např. „oči oteklé, červené s bodavou bolestí, bolavá víčka a slzící oči, zhorš. vpravo“.

SPÁNEK byl rušen strašnými sny a nočními můrami u 8 studentů. Po neklidné noci se cítili neodpočinutí.

MENTÁLIE: Každoročně shledáváme, že naši zkoušející trpí mentálnímiio symptomy a bolestí hlavy. Z tohoto důvodu nevěnujeme těmto symptomům velkou pozornost. Tento lék však vyvolal výraznější symptomy než obvykle. Za prvé, mnozí zaznamenali mentální změnu nálady pod vlivem Mandragory: např. „druhý den se cítil spokojenější a uvolněnější, ale devátý den depresivní – musel přestat“, nebo „spokojený čtvrtý den, unavený devátý den“.

To se přihází u většiny zkoušek a nepochybně to ukazuje takzvané primární a sekundární účinky léku. Mentálie byly jinak hlavně deprese (7 zkoušejících), obtížné soustředění (7), a podrážděnost při hluku (6).

BOLESTI HLAVY byly rozhodně frontální (čelo), s pocitem tíhy, zhorš. odpoledne a večer. Některé byly městnavé nebo pulsující a doprovázené závratí u 3 osob.

GASTROINTESTINÁLNÍ TRAKT vykazoval různé poruchy, nejčastějším symptomem byla nevolnost, s hladem nebo bolestí břicha. Jiní měli průjem nebo zá-

cpu, plynatost neabo koliku, a jeden zkoušející musel experiment přerušit, pro nafouklé břicho.

Symptomy jiných orgánů byly zanedbatelné nebo vůbec žádné, což naznačuje, že Mandragora působí na jisté části těla. Mezi ně patří: 1. končetiny a záda, 2. oči, 3. spánek a sny, 4. mentálie, 5. hlava, 6. gastrointestinální trakt.

SROVNÁNÍ S PŘEDCHOZÍMI ZKOUŠKAMI

Allenova Encyklopedie zmiňuje dva staré provingy Mandragory. Jeden provedl dr. Dufresne v roce 1834 čicháním vůně květů! Druhý podnikl dr. Richardson v roce 1874 za použití 20 min tinktury. Symptomy zaznamenané těmito dvěma lékaři nejsou příliš zajímavé. Richardson měl pocit plnosti cév v mozku a rozšířené zornice – což je jistě pochopitelné při 20 minách tinktury!

Nejdůležitější zkoušku Mandragory provedl dr. Mezger v Německu v roce 1951 s 30 pokusnými osobami. Tento proving použili dr. Leeser a dr. Whitmont jako podklad pro své popisy působení léku. Mezgerovi zkoušející vykazovali symptomy téměř ve všech částech těla, zejména symptomy týkající se CNS, gastrointestinálního traktu a končetin. Je potěšitelné shledat takovou shodu mezi rozsáhlou německou zkouškou a naším provingem.

Např. u symptomů CNS je u obou zkoušek zhorš. hlukem a městnavé bolesti hlavy. Na končetinách jsme potvrdili pravostranné bolesti, obzvláště v nohou, ale u naší zkoušky byly zhorš. pohybem.

Mezgerovy pokusné osoby byly zlepš. pohybem. Symptomy týkající se břicha však nebyly tak podobné, protože v naší zkoušce se nevyskytlo nic, co by ukazovalo na žaludeční vředy nebo onemocnění jater.

V roce 1964 uveřejnili Mezger a Stubler sérii nesmírně zajímavých případů, v nichž byla užita Mandragora na základě provingu z roku 1951. Popisovali mnoho případů úspěšně vyléčených Mandragorou u takových onemocnění jako žaludeční vřed, onemocnění jater, žlučníku a artritida. Tyto kasuistiky ostatečně ilustrují, čeho lze dosáhnout, když se imaginace a vůle k uzdravení inspirují takto dobře provedenou lékovou zkouškou.

SROVNÁNÍ S PŘÍBUZNÝMI LÉKY

Pokus srovnat Mandragoru s ostatními rostlinnými léky z téže čeledi, Solanaceae, není příliš přínosný. Dr. O. Leeser podal skvělý přehled Belladonny a jejích botanických příbuzných v Brit. Hom. J. v roce 1962. Jeho popis Mandragory je založen na Mezgerově zkoušce, v níž Leeser shledává známky centrální stimulace CNS a jejího periferního působení na hladké svalstvo gastrointestinálního traktu.

Bylo by příliš náročné srovnávat Mandragoru s každým jednotlivým členem čeledi lilkovitých – spokojíme se tedy alespoň s tím, že vytkneme několik podobností mezi naší zkouškou Mandragory a Belladonnou.

V oblasti mentální jsme nezaznamenali žádnou mánii, ale jemnou stimulaci vyvolávající pocity štěstí a spokojenosti u některých jedinců, zmatenost u jiných. Městnavé pulsující frontální bolesti hlavy připomínají bolesti hlavy, jaké má Belladonna, ještě více Belladonnu připomíná působení Mandragory na oči zkoušejících, z nichž jeden zaznamenal rozšířené zornice. Silné působení na pravou stranu a vyvolávání děsivých snů a nočních můr přispívají k podobnosti mezi provingovými symptomy Belladonny a Mandragory. U Mandragory je důraz spíše na končetinách než na oběhu a hlavě.

DISKUSE A ZÁVĚR

Dr. Leeser ve své velmi erudované disertaci o lilkovitých z roku 1962 píše: „Poetické postřehy o tom, že vnější znaky rostliny mohou být klíčem k jejímu medicínálnímu působení v duchu signatur rerum mohou mnohým připadat atraktivní, ale v homeopatické materii medicíny nemají místo. Relevantní struktury jsou na molekulární úrovni.“

Takový přístup je dán porozuměním zákonitostem materiálních částic a jejich biochemického působení. S tímto odůvodněním dr. Leeser ukazuje, jak terapeutické účinky rostlin čeledi Solanaceae lze studovat z hlediska účinků na parasymptomatická nervová zakončení ve svalech a žlázách.

Druhý extrémní přístup vidíme v článku dr. Whitmonta o Mandragoře z roku 1957. Text začíná diskusí o symbolice a koncepci polí v patogenezi léků. Na základě nového myšlení v jaderné fyzice a jungiánské koncepcí symbolů se Whitmont do hloubky zabývá otázkou, co je ve skutečnosti similitudo a proč vlastně působí. Pak nás počastuje mytologickými aspekty Mandragory a vykouzlí „fantazijní obraz“ jedovatého kořene, načež se pustí do podrobného obrazu léku. Ve srovnání se suchou biochemií je to nádherné čtení.

Mezgerův přístup k léku se zdá striktněji klinický, založený na jeho vlastní zkoušce. Přesto však je stejně zaujatý jako předchozí dva citované přístupy, jako nutně musí být zaujatý jakýkoli přístup k tajemství medicíny.

Jestliže se pokoušíme pochopit nějaký lék a jeho léčebné působení, musíme přijmout jeho toxikologii jako věc zásadní důležitosti. Působení alkaloidů obsažených v Mandragoře vysvětluje hodně, ale toxikologie sama o sobě nestačí. Musíme hledat objasnění z mnoha stran, včetně přírodovědných aspektů, protože nepochybně je důležité, jestli rostlina má silný stvol nebo slabý stonek podpíraný úponkami, anebo žádný stvol jako právě Mandragora.

Ani mytologie nemůže být pouhá snůška pověrečných nesmyslů; historiky o nápoji lásky z mandragory a o léčení neplodnosti musejí mít nějaké pravdivé jádro. Konečně nám musejí pomoci lékové zkoušky. V našem případě ukázaly působení Mandragory na sensorium se změnami nálad a sensitivity, s poruchami spánku a dramatickými sny. Pak následuje hlavní působení na končetiny, vyvolávající revmatické a artritické bolesti, jejichž „signatura“ může spočívat v tvaru kořene podobném lidským údům! Rovněž působení na oči a na gastrointestinální trakt, a konečně spektakulární případ vyléčené neplodnosti. A i když pohlížíme na lék ze všech těchto aspektů, připadá nám, že je toho stále ještě hodně, co nevíme. Jako ohromný kořen ukrytý v zemi pod drobnými bílými květy – zbývá toho ještě hodně, co musíme objevit o povaze této podivné rostliny zvané Mandragora officinarum.

Chtěl bych poděkovat firmě British Weleda Company za pomoc při získání a přípravě léku užívaného při těchto experimentech. Musím rovněž poděkovat firmě Lawson Tait Memorial Trust, kteří nám laskavě poskytli grant 200 liber. To nám umožnilo získat pro naše experimenty více pokusných osob a patřičně je odměnit za jejich pomoc.

SYMPTOMY ZÍSKANÉ ZKOUŠKOU MANDRAGORY

HLAVA

Frontální bolest hlavy (13)
 Městnavá frontální bolest hlavy
 Frontální bolest hlavy zhorš. odpoledne se závratí (2)
 Dtto horší vpravo
 Dtto horší vlevo, odpoledne
 Dtto celý den
 Těžké frontální bolesti hlavy
 Těžká frontální bolest hlavy horší nad očima
 Pulsující frontální bolest hlavy a ve spáncích
 Ostrá neuralgická bolest hlavy, horší vlevo

OČI

Bolest a podráždění v pravém oku (4)
 Dtto v levém oku s fotofobií
 Rozbolavělá víčka s otokem, horší vpravo

Oči oteklé, červené a bodající, rozbolavělá víčka a usazené oči, horší vpravo
 Červené zanícené oči unavené a těžké
 Oči bolavé při pohybu se suchými, svědícími víčky
 Pulsující bolest v očích
 Pálící, svědící a červené oči
 Bolest v oku, zhorš. čtením
 Zornice rozšířené a slzíci oči
 Migréna s jiskřením a záblesky, a nejasné vidění

ÚSTA A KRK

Suchá ústa a rty
 Patro suché a bolavé
 ústa a jazyk suché, odřené a horké
 bolest v krku horší při probuzení
 suchý a bolavý krk horší vpravo. Bolest při polykání
 vřídky na rtech a dásních

ŽALUDEK A BŘICHO

Nevolnost s ostrou bolestí břicha dopoledne (2)

Nevolnost s hladem horší při probuzení

Hlad s kručením v břiše, 11 doplól.

Velká žízeň na studené nápoje

Pálení žáhy večer s křečemi v břiše

Zvracení se stahy žaludku

Rozepnuté břicho (ukončil zkoušku)

Plnost břicha se zácpou

Vrtavá bolest na levé straně břicha

Tvrdá suchá stolice se zácpou

Zácpa s flatulencí

Světlá stolice a zácpa

Zácpa přecházející v průjem

Nucení na stolici – stolice jako hrachová polévka

Průjem a krvácení z hemoroidů

UROGENITÁLNÍ TRAKT

Zmlžená moč, s čatým močením

Tmavá moč, s nepříjemným pocitem při močení

Menstruace – silná

Těhotenství po 11 letech neplodnosti!!

HRUDNÍK, SRDCE

Ostré bolesti v hrudníku a v zádech

Palpitace horší při ulehnutí

Bolest zad v oblasti ledvin

Bolest zad v lumbální oblasti a slabost v zádech

Pocit chladu na zádech

Bolest s křečí v zádech – musel ukončit proving

KONČETINY

Mravenčení v pravém nadloktí

Horní končetiny necitlivost a bolest v pravé paži – ruka lepší

Bolest v pravém rameni a levé noze

Bolest v pravé lopatce a pravé ruce

Tupá bolest v pravém předloktí zesponu a svalech na pravé noze

Bolest v prostředním kloubu prostředníku pravé ruky zhorš. užíváním

Bodavá volst v pravém předloktí večer

Bolest v pažích zhorš. námahou nebo při odpočinku

Necitlivost pravé paže a studené končetiny

Bolest v rameni, paži a prstech

Bolest v lopatce při zvedání se, odpoledne

Bolest v kloubech prostředníku na levé ruce

Pocit tíhy v levé paži

Bolest v levém rameni zhorš. pohybem

Dolní končetiny bolest v nohou

Revmatická bolest ve stehnech a nohou zhorš. večer

Svalová bolest v nohou zhorš. odpočinek

Strašná bolest v oblasti stehna a kyčlí. Chůze bolestivá při vstávání (musel přestat užívat lék a zavolat doktora!)

Bolest ve svalech na nohou odpoledne

Studené nohy s bolestí a slabostí

Méně energie v nohou a pažích, zvl. v kolenou

Revamtická bolest v kyčli a rameni zhorš. chůzí nebo během

Ischias v levém stehně, prudká bolest při sedání

Momentální bolesti v kolenou, rame-nou, loktech, kyčlích, zápěstích a kotní-cích, zhorš. pohybem

Tupé pulsování v lýtkách zhorš. užíváním, zhorš. večer, zlepš. odpočinkem, což trvalo 10 dní po vysazení léku

Svalová slabost ve stehně a tahavé bolesti v noci

Křeč nad koleny a lokty při natahování končetin

Bolest a tíha ve stehnech zhorš. pohybem, zvl. do schodů, jakoby ušel mnoho kilometrů

Bolest v pravé noze s pocitem chladu

Tupá bolest v lumbální oblasti, šíří se dolů pravou nohou, zhorš. chůzí do schodů, zhorš. ležením v posteli, zhorš. ve 4 odp.

Křeč v pravé noze

Praskání kloubů, zvl. v pravé kyčli, pravém kotníku, pravém lokti

Bodavá bolest v oblasti levé kyčle

Bolest v levé noze a paži zlepš. teplem

Bolest v levém palci u nohy

Prudké bodání v levé hýždí – zlepš. když noha v pohybu

Pravá noha otekla a velmi bolestivá, jakoby při otravě před 16 lety (vysadil lék)

Edem na noze po jeden rok, lepší během provingu

Bolest ve všech kloubech zhorš. sezením nebo ležením, zhorš. horkem

Končetiny velmi slabé a roztřesené

Bolest a slabost končetin po koupeli

Tahavé bolesti v končetinách

Únava a slabost končetin

Svalová bolest z pohybu

KŮŽE

Suchost a svědění na hlavě, hrudníku a končetinách

Celkové podráždění kůže

Suchost rukou a obličeje

SPÁNEK

Neklidný spánek s děsivými sny

Trhavý spánek s nepříjemnými sny

Hluboký spánek, ale neosvěžuje

Spánek rušen děsivými sny

Neklidný spánek a nočními můrami

Spánek rušen bolestí svalů

Sexuální sny

GENERÁLIE

Cítí se nemocen a neschopen vypořádat se s životem

Cítí se, jako by měl chřipku, „je to počasím“

Mentální i fyzické vyčerpání (musel přestat užívat lék)

Letargický, unavený, slabost v celém těle

Studené tělo a nedostatek svalového napětí

Celkové vyčerpání

DŮLEŽITÉ SYMPTOMY

Pronikavé bolesti v končetinách 15, zhorš. pohybem 14, horší vpravo 14

Mírná bolest zad 8

Bolest a pálení očí 7

Svědění a podraždění očí 6

Frontální bolest hlavy 12

Deprese 7

Velmi namáhavé soustředění 7

Spánek rušen sny 8

Léková zkouška cortisonu a ACTH (adrenokorticotropního hormonu)

Provedena pod dohledem děkana dr. Templetona
British Homoeopathic Journal

Dr. Charles Wheeler, který dnes již není mezi námi, při mnoha příležitostech nabádal, že pokud máme i nadále existovat, musíme se udržet v hlavním proudu medicíny. Mnoho homeopatů má tendenci zaujímat takový postoj, že zatímco dříve jsme byli ostrakizováni, dnes se ostrakizujeme sami tím, že se uzavíráme v čemsi, co považujeme za svou slonovinovou věž, a předstíráme, že jen my sami jsme recipienty veškerého umění a praxe medicíny.

Neměli bychom ignorovat triumfální úspěchy moderních medicínských objevů, úspěchů (a neúspěchů) antibiotik a dalších bakteriálních a bakteriostatických léků, symbiózy některých a antagonismu jiných léků, vzrůstající rezistence organismu na některé léky, která však je antidotována kombinací jiných. Měli bychom si uvědomovat cenu diagnózy (a často i následné adekvátní léčby) jako výsledku takových prostředků vyšetření jako je elektroencelografie a arteriografie při lokalizaci cerebrálních lezí, divů radioizotopie nejen při léčbě, ale i při objasňování biochemických pochodů v těle. Tyto divy jsou tak úžasné, že to, co bylo kdysi považováno za nejvyšší metu dávných alchymistů – transmutace kovů, jsme přešli téměř bez povšimnutí, a přece člověk maně uvažuje, zda transmutace např. Phosphoru v Sulphur může být posílena pozicí těchto léků v tělesném členění léků. (Při bližším zkoumání tomu tak není. Phosphorus je ve skupině 5, Sulphur ve skupině 8, ale dr. Patersonová řadí Phosphorus ke skupině Gaertner a Sulphur k Morganovi, což může výše uvedenou tezi mírně potvrzovat.)

A neměli bychom také zapomínat v tomto seznamu objevů za poslední rok důkaz dr. Boyda existence energie potencializace – tato energie, byť stále ještě blíže neurčená, je, jak ostatně již víme, tak mocná, že dokáže změnit průběh nemoci, pokud je správně zvolena. Přesto bychom měli zmínit, že ani Boyd netrvdí víc než to, že jde o důkaz nějaké energie, a opatrně říká, že princip podobnosti, na němž homeopatie spočívá, stále není dokázán tak přesvědčivě, aby to některé stoupence orthodoxní medicíny uspokojilo. Jestliže však není důkaz pro, není ani důkaz proti základnímu zákonu homeopatie, a věřím, že ani nikdy nebude. Podle mého názoru bychom se neměli bát moderního výzkumu, měli bychom jej naopak vítat, neboť jsem si jist, že jednoho dne takový výzkum přinese důkaz tohoto principu.

Homeopatie je systém (ale, což zdůrazňuji, nikoliv jediný systém) léčení založený na principu že „podobné léčí podobné“ a působí, jak se domníváme, stimulací přirozené obrany a uzdravné schopnosti organismu. Budeme-li se držet této definice, nebudeme v pokušení odmítat premisy jiných systémů medicíny, které nezakládají své působení na tomto principu a tudíž mají být posuzovány podle svých výsledků, ani nebudeme vstupovat na jejich pole působnosti, tj. prokazovat nedostatečnost a neschopnost konkurence. Když jsem tedy přesvědčil sám sebe (a snad i vás?), že homeopatie podle této definice má významnou roli při léčení nemocí a vždy bude mít (tím jsem si jist), pak bychom se měli shodnout, že základy, na nichž naše terapie spočívá, jmenovitě lékové zkoušky na zdravých jedincích, stojí za úvahu a za to, abychom v nich pokračovali.

Myslím, že Fakultě (nikoli jednotlivcům) můžeme blahopřát, že je jedinou institucí na světě, která sponzoruje a občas i financuje pokračující a rutinní zkoušky léků v tomto roce, v roce 200. výročí narození jejího zakladatele Samuela Hahnemanna, a já bych se chtěl veřejně přihlásit k dluhu, který máme vůči studentům naší misijní školy, kteří v posledních pěti letech se dobrovolně nabídli jako „dobrovolné oběti“ k tomuto účelu, a rovněž vůči homeopatickému výzkumnému a vzdělávacímu trustu, který tyto zkoušky financoval.

Pro informaci těm, kdo si nejsou vědomi vykonané práce molhu říci, že jsme již provedli zkoušku Cadmium metallicum, Alloxanu, Strophantu armentosu, Quebrachio (o němž má teprve být podána zpráva), Carcinosinu, a také předmětu dnešního referátu, totiž Cortisonu a ACTH, jakož i dalších léků, které jsou dosud na tajném seznamu, který má být schválen na tomto zasedání.

Začátek práce na ACTH a Cortisonu (v obou případech jde o hormon) je velmi zajímavý. Již mnoho let je známo, upozorňoval na to zejména zesnulý Sir Archibald Garrod, že případy revmatoidní artritidy se často spontánně zastavily, anebo se po jednom záchvatu vyčistily a setrvaly po zbytek života v remisi. Takzvané „náhodné“ remise se zjevně vyskytly v průběhu těhotenství nebo při žloutence vyvolané hepatitidou. Bylo zjištěno, že ačkoli v těhotenství došlo k remisi, aktivní fáze nemoci se vrátila s neztenčenou silou v puerperiu (šestinedělí). Od roku 1929 bylo systematicky zjišťováno, že zlepšení symptomů během akutní hepatitidy a žloutenky navodilo remisi trvající dlouhou dobu. Pozorovatelé tudíž soudili, že revmatoidní artritida může být biochemická porucha, a nikoli nemoc vyvolaná mikroby, což byl názor uznávaný dříve. Toto zjištění je také v souladu s našimi názory. V roce 1938 byl izolován z kůry nadledvinek krystalický steroid (jeden z mnoha), ale teprve v roce 1946 byl syntetizován z volské žluči. Byl to Cortison, který byl od té doby systematicky užíván při revmatoidní artritidě a dnes je užíván u mnoha jiných stavů. Jak bylo zjištěno, ACTH má u revmatické artritidy stejné výsledky jako Cortison.

ACTH A CORTISON

Z velkého množství materiálů o výše zmíněných hormonech jsme vybrali jen jeden stručný a výstižný článek autorů Henche et al. (1) (Hench je objevitel Cortisonu), nazvaný „Studie z klinické fyziologie“ která o sobě prohlašuje, že je „badatelským postupem, nikoli zprávou o klinické terapii“.

Tato zpráva je v zásadě léková zkouška uvedených hormonů a symptomů, které vyvolávají (vyjma argumentů pro a proti jejich použití z terapeutického hlediska) a představuje velmi užitečný soubor symptomů pro srovnání s našimi vlastními zkouškami. Kontrolní jedinci byli vyšetřeni před podáním hormonů, takže lze přijmout v diskusi uvedené argumenty, zda symptomy byly nebo nebyly vyvolány hormonem. Člověk cítí, že můžeme čerpat povzbuzení z poněkud nepřesných závěrů, k nimž tito badatelé došli, kdyby byly poměřovány velmi striktními pravidly vyžadovanými kritiky našich zkoušek. Zkoušky jsou, jak tvrdí Hench ve své zprávě, pouhým zkoumáním v oblasti klinické fyziologie, a měly by být jako takové posuzovány.

Je třeba zdůraznit, že Henchovu zprávu jsme nestudovali, dokud nebyly naše vlastní zkoušky dokončeny.

A tak předkládáme nikoli dvě zkoušky, ale tři: Henchovu s materiálními dávkami léku, a naše vlastní provinky s Cvortisonem a Acth 6C, 12C A 30C, vyrobené ze substance dodané firmou Organon s.r.o. a připravené firmou Nelson & Co.

Počet potenci byl:

Cortison – 8 zkoušejících a 5 kontrolních

ACTH – 4 zkoušející a 5 kontrolních

SYMPTOMY VYVOZENÉ ZE

„STUDIE Z KLINICKÉ FYZIOLOGIE“ OD HENCHE (1)

Fyziologické účinky ACTH a Coortisonu v materiálních dávkách pro srovnání se zkouškami užívajícími potence téže látky.

MENTÁLIE

Euforie, mentální povznesení a pocit štěstí. Zvýšená energie, fyzická i mentální, zvýšená cerebrální aktivita. Neustálý živý smích. „Explozivní“. Schopen dokončit referáty a číst „těžkou“ literaturu. Stupně euforie: 1) Mírná. Pár hodin „nahore“ a pár „dole“. Přechnodná, náhle zmizí. Aktivita úmyslná (srv. Pullsatilla). 2) Zhupy mnohem výraznější. Plačtivost. Rozostřenost. Nemožnost

soustředění. Jindy zvýšená fyzická aktivita. 3) trvalejší deprese s občasnými „špičkami“ euforie. „Nervozita“. „Motýli v žaludku“. „Musím pořád něco dělat, mám tolik energie, že bych explodoval.“ (srv. Cortison při provinzech). „neúčelná činnost“ (srv. Liliun tigrinum). Střídání nálad. Neklid. Podraždnost. Zvýšená energie vedoucí k únávě, malátnosti, slabosti.

HLAVA

Přechodné bolesti, jakoby v pásech. Plnost, tíha frontálně okcipitální. Točení hlavy. Tahavý pocit v nose, tvářích, zubech a lebce.

OČI

Okulární napětí za očima. Mlhavé vidění. Obtížné zaostřování.

UŠI

Tinnitus

HRUDNÍK

Tíha. Plnost. Bolavost, substernální tlak. „Plnost“. Kmitání v šiji. Plapitace a bušení. „Nafouknutí“, úzkostnost a dýchací obtíže; polykání obtížné.

ŽALUDEK

Strašlivá, neukojitelná chuť k jídlu.

URINÁRNÍ TRAKT

Oliguire. Nocturie. Polydypsie.

Sexuální oblast

Snížené libido. Potence normální. Amenorrhea u adolescentů. Těhotenství u jedné osoby.

KONČETINY

Hluboká bolest „jakoby v kostech“ v pažích a nohou (srv. Eupatorium). Neuleví teplá koupel. Mravenčení v prstech. Přechodné pálení těsně pod kůží, při probuzení, na kloubech a hýždích, předzvěst diurézy. Pásmová bolest na stehnech (srv. Platina). Pretibiální edem nohou a rukou. Ztuhlost. Těžké údy v důsledku opuchlosti.

KŮŽE

Červené strije. Akné na obličejí, rame-nou a zádech. Zvýšený růst vlasů a ochlupení na normálních místech.

GENERÁLIE

Slabost. Únava. Snadno vyčerpaný. Střídání energie a vyčerpání. Tlak nezměněn. U dřímající dny může vyvolat zhoršení. U akutní dny zlepšení. Přechodné snížení tolerance na glukózu u diabetiků. Zvětšení obvodu pánve, břicho, retro-cervikální faktus a „zakulacení obličeje, „měsíční obličej“.

SPÁNEK

„příjemná nespavost“. Záchvaty přemýšlení. Časné probouzení. Zasněnost (daydreaming). Trvá dlouho, než usne (srv. Pulsatilla).

ZPRÁVA O ZKOUŠCE CORTISONU 30x, KVĚTEN A ČERVEN 1953

Počet zkoušejících 8, počet kontrolních 5

MENTÁLIE

Snadno zapomíná, těžkopádný, otupělý, podrážděný, unavený., mentálně otupělý, odpor ke konverzaci spojený s tíhou, na temeni, nad očima a spánky. Vzrušení nebo studium nebo pobyt v přetopené místnosti vyvolává bolest nad pravým okem, rovněž závrať zhorš. v teple místnosti (atmosféra).

Podrážděnost při cestování „jako by autobus jel příliš pomalu“. Byl by plakal, ale nemohl najít žádný důvod ani k pláči, ani k tomu, aby si podrážděnost na někom odreagoval (srv. Henchova zpráva).

HLAVA

Levostranná bolest, horší odpoledne, tíha, na temeni, bolest v pravém oku, horší tlakem, horší, když na ni myslí. Bodavá bolest v pravém oku „intenzivní“, horší tlakem, lepší na čerstvém vzduchu. Frontální bolest hlavy horší odpoledne, horší v teplé místnosti, horší sluncem, bolest hlavy v zátylku za ušima, horší tlakem, horší při shýbání. Pulsující frontální bolest, horší pohybem. Bolavé pravé oko horší večer, jako by cizí těleso v oku (koutek).

OČI

Suchost okrajů víček. Zanícený vnitřní koutek. Lepkavé dolní víčko se zánětem spojivek. Unavená víčka, ječné zrno. Oko zanícené a podrážděné.

UCHO, NOS A KRK

Suchost čípku a jícnu, horší odpoledne, suchost v krku a ústech, horší odpoledne, lepší horkými nápoji, horší při polykání na prázdnou, nastříknutý čípek. Suchý krk, kašel lepší medem. Velmi suchý krk, kýchání odpoledne, lepší po umytí odpoledne.

Navštivte homeopatické stránky na internetu

www.homeopatie.cz

Seznam českých homeopatů, diskusní forum,
články, kasuistiky, literatura, software
a mnoho dalšího.

Poškození po očkování – překvapivá a děsivá skutečnost

Luc Chaltin

Journal of the Chiropractic Academy of Homeopathy

Překlad Kateřina Stejskalová

Ve své praxi se setkávám s mnoha pacienty trpícími bolestmi hlavy. Většinou souvisejí s toxickými játry a je relativně snadné je vyléčit. Ostatní, kterých je menšina, jsou způsobeny vysokým krevním tlakem, a ačkoli to chvíli trvá, než se podaří krevní tlak snížit, ani tady není tak obtížné bolesti hlavy vyléčit. Občas jsem však narazil na případy, které odolávaly jakékoli léčbě. V průběhu let se objevily 2 až 3 takové případy. Byl jsem jimi zmaten a občas jsem si je připomněl na přednáškách, kde se mluvilo o bolestech hlavy.

Až jednoho dne jsem narazil na vodítko. A to mě zavedlo k očkování proti neštovicím vakcínou z kravských neštovic, která zde byla viníkem.

Přišlo to nečekaně a nikoli s bolestí hlavy, ale spíše s celkovými úvahami o mé vlastní anamnéze. Byl jsem očkovan jako dítě ve dvou letech vakcínou z kravských neštovic. Krátce na to jsem příšerně onemocněl a lékaři to diagnostikovali jako spalničky. Bylo mi tak zle, že si matka myslela, že zemřu. Přežil jsem, ale zničilo mi to zdraví. Od těchto spalniček jsem více než 40 let trpěl všemi možnými střevními problémy a bolestmi hlavy, které tyto střevní potíže doprovázely, a já se domníval, že jsou jimi i způsobeny. Od této události v dětství se mi výrazně snížila vitalita, ale podařilo se mi všechny mé střevní potíže překonat. Nicméně stále jsem prožíval určitou nepohodu v hlavě. Občas jsem pociťoval jakýsi nenormální tlak a nevysvětlitelnou nervozitu a napětí. Nebylo to tak zlé, že bych přestával fungovat, ale někdy to bylo hodně nepříjemné.

Před několika měsíci jsem si vzpomněl na své očkování proti neštovicím a rozhodl jsem se, že zjistím, co by mohla mít nozoda Variolinum společného s mými pocity v hlavě.

Vzal jsem si 5 kuliček o velikosti 35 Variolina 12x (D 12) a ihned mě silně rozbolela hlava. Připomnělo mi to bolesti, které jsem míval v dospívání a v mládí. Po dvou týdnech jsem si opět vzal Variolinum, a to jedinou kuličku. Tentokrát mě rozbolela hlava jen trochu. Po dvou týdnech jsem si vzal další kuličku a tentokrát se nic nestalo. Vzal jsem si jednu kuličku po dvou týdnech ještě třikrát a najednou mi začalo silně téct z pravé nosní dírky a z nosohltanu. Výtok byl lepkavý a krvavý a bylo těžké se ho zbavit. Byl neustálý, ve dne v noci. Zároveň mě začala bolet hlava, ale pouze na pravé straně. Vadilo mi to obzvlášť v noci, protože lepkavá hmota se mi

ve spánku hromadila v hrtanu. Výtok trval přes šest týdnů. V té době jsem začal mít mnohem jasnější hlavu a nepohoda a nervozita s tlakem zmizely.

V té době jsem si také vzpomněl na bruselskou přednášku profesora Britské lékařské školy z roku 1972 o nebezpečí vakcíny z kravských neštovic. Na začátku 70. let zahájil křížovou výpravu proti očkování obecně a proti očkování proti neštovicím obzvlášť. Vyprávěl o dětech, které byly zdravé až do tří nebo čtyř let, kdy byly očkovány a v důsledku toho příšerně onemocněly.

Nejhorší byly případy dětí, které dostaly meningitidu v důsledku infekce způsobené vakcínou z kravských neštovic. Některé z nich dokonce zemřely. Jiné se uzdravily, ale byly dlouhou dobu v hrozném stavu a pro některé znamenala nemoc katastrofu, protože jim zničila mozek a proměnila je v idioty. Nikdy nezapomenu na obraz jednoho takového chlapce ve věku 16 nebo 17 let. Seděl v dětské ohrádce na hraní, slíntal a nebyl schopen mluvit ani se hýbat, stal se obětí lékařské péče. U většiny obětí nejsou účinky vakcíny na mozek tak dramatické, nicméně jsou také frustrující a oslabující. Vakcína z kravských neštovic může způsobit osklivé bolesti hlavy, pocit neustálé necitlivosti, nebo naopak pocit strachu a tíže v mozku. Domnívám se, že i mnozí pacienti s Alzheimerovou chorobou jsou pozdní oběti vakcíny z kravských neštovic z první poloviny dvacátého století, kdy se očkovalo rutinně.

Vyzkoušel jsem nozodu Variolinum i na dalších pacientech. Většina z nich trpěla bolestmi hlavy a dalšími mozgovými potížemi a výtokem z nosu. To mi potvrzuje, že Variolinum je dobrým kandidátem u těch případů bolestí hlavy, které odolávají normální léčbě intoxikace a vysokého krevního tlaku. Při zahájení léčby doporučuji opatrnost. Podávejte jen jednu kuličku každý týden nejméně měsíc, než začnete dávat více kuliček najednou. Na druhou stranu může trvat čtyři týdny nebo i déle, než se objeví první výsledky. Nozoda Variolinum je k dostání v Newton Laboratories. Jak dokazuje můj vlastní případ, na odstranění dlouhodobých následků očkování a na návrat do mnohem zdravějšího stavu není nikdy pozdě.

Předepsání nozody řídí patologické a chronické příznaky stejně jako u ostatních homeopatických léků. Obecná pravidla pro použití nozod jsou:

1. Nozody se předepisují v kombinaci s běžnými homeopatickými léky stejným způsobem, jako se předepisují běžné homeopatické léky na patologické a konstituční příznaky pacienta. Všechny nozody se předepisují ve vysokých potencích. Nozody se mohou střídat s konstitučními nebo orgánovými léky v závislosti na pacientově stavu a potížích.
2. Zároveň se předepisují jaterní a ledvinové odvodňovací léky spolu s potřebnými homeopatickými léky na orgány jako srdce, plíce, střeva atd., které mohou být nutné k urychlení zotavení.
3. Je nutné předepsat doprovodný homeopatický lék, který se co nejvíce blíží simillimu a co nejvíce odpovídá klinickým potřebám pacienta, a podávat ho denně.

4. Podávání nozody se opakuje v závislosti na povaze choroby, akutní i chronické. V případě akutní nemoci se nozoda podává opakovaně každé tři dny, nebo dokonce i každý den. Při chronických onemocněních se nozoda předepisuje každý týden nebo každé dva týdny a později jednou za měsíc.

Nozoda připravená z patologického činitele nese molekulární otisk tohoto činitele, takže senzibiluje obranný systém takovým způsobem, aby připravil tělo na obranu proti tomuto patologickému činiteli. Toto je důležité v případě dětských nemocí, kde je nutná primární infekce, aby dítě imunizovala mnohdy na celý život. V případě povinných očkování, jako je například očkování proti obrně, podejte dítěti homeopatickou nozodu dva dny před očkováním, abyste zmírnili jeho dopad na organismus dítěte. V případě, že se očkování opakuje, zopakujte i nozodu, vždy dva dny před očkováním.

Některé konkrétní nozody, které lze použít, jsou „Di-Te-Pe“, která obsahuje diftérii, tetanus a černý kašel. Tato nozoda se používá před nebo po očkování smíšenou vakcínou DTP. Je to účinná nozoda při léčbě chronických infekcí dýchací soustavy, které se často objevují u dětí, které prodělaly očkování proti DTP a od té doby jsou opakovaně nachlazené a teče jim z nosu. Nozoda spalniček, neboli Morbillinum, je užitečná ve všech stádiích spalniček a na sinusitidu. Nozoda příušnic, neboli Ourilianum, je vhodná v závěrečné fázi příušnic nebo na virový zánět varlat. Pertussinum je na opakovaný konvulzivní kašel s expektorací, konvulzemi, zrychleným dýcháním, cyanózou obličej, rozrušením, křikem, pláčem a strachem. Polio-myelitis je nozoda, která se podává na snížení nevídané reakce na toto očkování.

Léčba poškození způsobených očkováním zahrnuje také léčbu akutní reakce na očkování u některých velice citlivých případů, zejména u malých dětí. Může to být řada různých reakcí s mnoha různorodými symptomy. U mnoha případů se objeví pouze pocit nepohody, který přetrvává několik dní až několik týdnů. U některých případů dojde k prudké reakci s horečkou, smrtelným strachem a mdlobami. Tento intenzivní stav trvá jeden nebo dva dny a pak postupně zmizí. Někdy se následky objeví až po několika dnech, dokonce i týdnech po očkování a přetrvávají několik měsíců, až hrozí to, že se stanou chronickými. To se obvykle stává tehdy, když následky očkování postihnou močové ústrojí a způsobí zánět močového měchýře, podráždění močové trubice, vulvy nebo žaludu a rekurentní horečky.

Následky očkování se mohou objevit doslova kdekoli v těle, zejména v části, která je pro daného člověka nejslabší. Zdraví jedinci se s vakcínou vyrovnají bez následků, ale právě u slabých a mladých vyvolávají vakcíny nejhorší reakci. Léčebný protokol při léčbě následků očkování jako pocit nevolnosti nebo slabost zahrnují Thuju 10x (D 10) několikrát denně po dobu dvou až tří dnů. Dojde-li k reakci na kůži, použijte Mezereum 10x. Objeví-li se oběhové symptomy, použijte Lachesis 10x. Na horečku použijte Phosphorus 10x a při poklesu krevního tlaku použijte

Cratageus 10x nebo Pulsatillu 10x. Při mdlobách použijte Arsenicum album 10x a při podráždění močového měchýře použijte Cantharis 10x.

Moje osobní zkušenost je, že vakcíny vyvolají v těle reakce, které jsou pak dlouhodobým zdrojem toxinů, u některých pacientů dokonce zdrojem celoživotním. Je to proto, že vakcína je schopna vytvořit fenomén tolerance, zejména u kojenců a velice malých dětí. To znamená, že utlumená forma bakterie nebo jejího toxinu zůstane v těle a vyvolá obranné reakce a precipitáty, které mohou způsobit bolest v tkáních a přecitlivělost mozku a depresi. V minulosti byla vakcína z kravských neštovic proti černým neštovicím obzvláště nebezpečná, protože byla schopna napadnout mozkové buňky a nervy a narušit jejich normální funkci na mnoho let.

Abychom pochopili, proč může být očkování pro oslabený organismus tak nebezpečné, musíme si představit, že tělo najednou napadnou miliardy mrtvých, nebo ne zcela mrtvých (ale takzvaně utlumených), mikrobů. Zároveň do těla vstoupí určité množství cizích proteinů z roztoku vakcíny a antitoxiny z kultury. Obranný systém pak musí v krátké době zorganizovat vyloučení všech těchto produktů. To může být pro malé dítě nebo pro kojence příliš těžký úkol, což má pak devastující účinek na jeho zdraví. Je jasné, že každé očkování způsobí také urychlení procesu stárnutí v pojivových tkáních.

Protokol při léčbě těchto chronických poškození zahrnuje použití nozod a odvodňovací terapie. Odvodňovací terapie má za cíl stimulovat normální cesty vylučování z těla, aby pomohly tělu normalizovat jeho funkční kapacitu. Jakmile je zahájena detoxifikace, mohou se začít používat doplňkové léky, které odpovídají pacientově symptomatickému obrazu. Zvláštní pozornost je třeba věnovat sykotickému miasmatu, které může očkování buď nastolit nebo ho může zhoršit, když u pacienta existovalo již před očkováním. Na to jsou nejlepší vhodné homeopatické léky.

Klasická medicína hodně diskutuje o obranném systému, ale ignoruje přitom skutečnost, že selhávající metabolismus není schopen adekvátní obrany, protože na ni nemá ani dost vitality ani dost sil. Ignoruje skutečnost, že patogenické bakterie jsou schopné se vyvíjet v těle (pleomorfismus) bez přispění dalších bakterií, které by vstupovaly do těla zvenčí. Představa, že nemoci jsou výhradně způsobeny útočícími činiteli přicházejícími zvenčí, dnes rychle ztrácí půdu pod nohama. Až tato představa zcela pomine, zmizí i veškeré důvody pro další aplikování vakcín.

Poznámka redakce:

V Anglii, Německu, Holandsku a Španělsku je očkování dobrovolné. V USA se nemusí podrobit očkování ty děti, jejichž rodiče ho odmítají z „filosofických důvodů“.

Okénko klasiků:

Tabacum

Charles Mohr. M.D., The Medical Advance 1905

Překlad Jana Hollanová

Čeled: Solanaceae, lidový název: Tabák

PŮVOD A HISTORIE

Domovem tabáku je tropická Amerika, Ale zemi skutečného původu nelze zjistit, protože tabák nikde neroste volně. V současné době je tabák ve velké míře pěstován v zemích mírného a subtropického pásma, a vyžaduje hlubokou, na živiny bohatou půdu, která musí být každoročně dobře hnojena.

Jako lék byl tabák zprvu užíván ke zmírnění nevolnosti a jako lokální sedativum, ale způsobil tolik vážných otrav, že se přestal užívat interně i lokálně, a v současné době není součástí oficiální farmacopoeii Spojených států. Různá pojednání nicméně doporučují placku z jemně nařezaného tabáku s mletým lněným semenem na epididymitidu (zánět nadvarlat); a u nekuřáků se tabák smíšený se Stramoniem, Belladonnou aj. inhaluje pro zmírnění astmatických obtíží.

V homeopatické škole bylo Tabacum zavedeno provingem provedeným roku 1831 a publikovaným Hartlaubem a Trinksem v *Arzneimittellehre*. Má se za to, že tyto provingy byly provedeny podáváním materiálních dávek zdravým osobám.

Tabacum je zmíněno v oficiální homeopatické farmacopoeii Spojených států, která přikazuje vyrobit tinkturu 1 – 10 lékové síly z čerstvě usušených listů, nejlépe importovaných z Havany.

SLOŽENÍ

Tabacum obsahuje velké množství sulfátů, nitrátů, fosfátů, solí draslíku, vápníku a amonia, a také nikotin, což je bezbarvý, prchavý, olejnatý alkaloid, který voní a chutná jako tabákové listy, stárnutím tmavne a je rozpustný ve vodě alkoholu a éteru. Tato olejnatá tekutina je pojmenována podle Jeana Nicota, francouzského vyslance v Portugalsku, který údajně přivezl roku 1560 tabák do Evropy.

ÚČINKY

Základní účinky tabáku lze ilustrovat experimentálním podáním nepatrných dávek (1/120 gramu) nikotinu rozpuštěného ve vodě. Vyvolá to pálení na jazyku, slinění, pocit štiplavého horka ve tváři a v hltanu, podráždění v celém esofagu, pocit horka

v žaludku, hrudníku a hlavě s nervovým vzrušením. Vyšší dávky (1/20 gramu) vyvolávají pocit tíhy, závrať, ztuhlost, ospalost, zhoršené vidění s citlivostí očí na světlo, částečnou hluchotu, obtížné dýchání a sucho v krku. Během hodiny po podání vyšší dávky nastupuje pocit velké slabosti, hlava klesá, puls je nápadně slabý, obličej je bledý, rysy ochablé, končetiny vypadají paralyzované, ruce a nohy studené, a slabost končí ztrátou vědomí. Zažívací systém je značně postižen, mezi nejvýraznějšími účinky patří říhání, nevolnost, zvracení s konvulzemi žaludku, rozepnuté břicho, odcházející flatulence, silné nucení na stolici, a hojná a vodnatá stolice. Je přítomna také diuréza. Když se plně rozvinou výše jmenované účinky, nervová soustava je rovněž postižena svalovou křečí, včetně dýchacího svalstva, což má za následek dýchací obtíže, zajímavé nebo vzdychané dýchání, až zadušení. Funkce krve jako nosiče kyslíku je narušena, červené krvinky jsou tmavé, desegregované a mají vroubkované okraje; bílé krvinky jsou rozpadlé, ale při uzdravení z otravy krev nabude opět normálního charakteru.

Vedle kyseliny kyanovodíkové je nikotin jedním z nejrychleji působících známých smrtelných jedů, ale minimální smrtelná dávka není dosud známa. Ve vážných případech nastává smrt zadušením nebo přímou paralyzou srdce.

Je tedy zjevné, že působení nikotinu (a tabáku jako takového), jak bylo výše popsáno, je důsledkem působení na míšni a sympatické nervstvo spíše než na mozek. Je sice pravda, že pravidelné užívání tabáku ho zbavuje nejničivějších účinků, jak je tomu i v případě dalších látek působících na nervovou soustavu, zvláště u jedinců, kteří mohou být považováni za zdravé, s velkou schopností regenerace, ale také je pravda, že na mnoho jedinců tabák silně působí a jsou známy případy vážných onemocnění a smrti, jak bylo výše popsáno, v důsledku užívání tabákového roztoku jako stěvného nálevu, či tabákové masti nebo roztoku na kůži u onemocnění s vyrážkou nebo na klouby při revmatismu.

CHRONICKÉ POSTIŽENÍ

V minulém desetiletí návyk kouření cigaret vyvolal u chlapců a mladých mužů mnoho případů chronické otravy tabákem, v důsledku čehož byly přijaty zákony zakazující prodej tabákových výrobků nezletilým. Mezi chronickými následky nemírného kouření cigaret, doutníků či dýmky nebo žvýkání tabáku je třeba zmínit narušené trávení, nespavost, srdeční palpitace, sklon k náhlým mdlobám, katar hltnu nebo hrtanu, sníženou sexuální výkonnost a neurastenii. Mladí jedinci, kteří přespříliš holdují tabáku, bohužel také často konzumují přespříliš alkohol, a u těchto jedinců spojený účinek obou jedů způsobuje atrofii optického nervu nebo sítnice a další postižení. Odborníci shledávají obtížným určit, který faktor, zda tabák nebo alkohol jsou původcem nervových a zrakových defektů, takže je na lékařích, aby pečlivě studovali fenomén otravy tabákem stejně pečlivě, jako zkoumají alkoholis-

mus. Je ovšem známo, že lékaři, kteří si rádi užívají všeho možného, obvykle nezacházejí příliš daleko v případě alkoholu, zato si rádi pokouří, a tak nevidí nic špatného v tabakismu svých pacientů. Kouření je dokonce často doporučováno, neboť údajně napomáhá trávení, a po prvním ranním jídle povzbuzuje peristaltiku. Někteří kouření doprůčují, že prý údajně stimuluje mentální schopnosti a navozuje pocit klidu u podrážděných jedinců. Je třeba přiznat, že mnozí muži užívají tabák po léta bez zjevných následků, tabakismus by nicméně měl být studován i u těchto jedinců, pod dohledem lékaře.

Burton ve své Anatomii melancholie praví: „Tabák, božský, vzácný, převýborný tabák, který předčí kdejakou panaceu, rozpuštěné zlato a kámen filosofů, svrchovaný lék na veškeré nemoci. Dobré emetikum, to přiznávám, mocná bylina, jestliže je správně indikována a vhodně podávána jako lék, ale tak jak je často zneužíván většinou mužů, kteří mu holdují jako dráteníci pivu, je to metla, nešvar, zhoubný pustošitel zboží, pozemků a zdraví, pekelný, ďábský, prokletý tabák, zkáza a zhouba těla i duše.“

To napsal Burton před třemi sty let, a od těch dob bylo sepsáno mnoho výkladů obhajujících i zatracujících jeho požívání. V pozdějších dobách vychovatelé a lékaři, jimž leží na srdci blaho mladé generace uskutečnili mnohá pozorování, aby stanovili jeho zhoubné účinky, takže se do vědeckých, sociologických a lékařských časopisů dostalo mnoho přehnaného. Přes tato poněkud výstřední prohlášení je záhodno studovat veškeré zdravotní obtíže údajně plynoucí z návyku kouření, abychom věděli, zda ho zakázat a kdy, a abychom mohli inteligentně odstranit neblahé následky léčebnými prostředky. Tyto snahy jsou zřejmé, když slyšíme výroky jako „žádný chlapec, který kouří a je mu méně než deset let, se nikdy nenaučí pravopis.“ Již jsme objasnili, že nikotin jen nepatrně působí na mozek, avšak pokud by měl být předchozí výrok pravdivý, znamenalo by to, že kouření tabáku způsobuje retardaci mozku nebo intelektu. Měli bychom mít na paměti, že nikotin není jediný faktor při chronické otravě tabákem, protože je dobře známo, že kromě nikotinu se při kouření se spalováním vytváří pyridin a různé další empyreumatické látky, jakož i kysličník uhličitý, a že pyridin vyvolává podobné účinky jako kokain – nejenže znečitlivuje povrchy, přes něž kouř prochází, ale také má inhibující účinek na mozek, čímž omezuje myšlení. Po důkladných testech probíhajících od šesti měsíců až po několik let na středních školách pro chlapce a mladé muže v Chicagu a Paříži, a také na Severozápadní universitě, v Harvardu, Yale a Amherstu, bylo jasně prokázáno, že hoši a mladí muži, kteří kouří, postrádají schopnost koncentrace, jsou nepozorní, ztrácejí sebekontrolu, mají chabou paměť, a jejich srdce je v takovém stavu, že jim nedovolí účastnit se atletických soutěží. Pokud jde o účinek kouření na srdce, tito studenti jsou často odmítáni Námořní akademií pro nepravidelnou srdeční akci a nestabilitu. Tyto následky u adolescentů je ovšem třeba přičítat větší vnímavosti nervových struktur u mladých jedinců. Těm, kdo zkoumali tuto otázku retardace mentálního a fyzického vývoje, je jasné, že je třeba se zcela vystříhat uží-

vání tabáku až do dosažení dospělosti. Vystává však otázka, jestliže narkotizující účinky jsou dostatečné, aby retardovaly mentální a fyzickou aktivitu a růst před 21 rokem věku, zda tytéž škodlivé vlivy nemohou snížit aktivitu daných struktur i v jakoukoli dobu po dosažení 21 let věku, čímž sníží i odolnost vůči faktorům vyvolávajícím choroby, a tím ukrátká život?

Je zjištěno, že tabák snižuje efektivnost respiračních pohybů a vnitřní distribuci kyslíku, a podle všech autorit obzvláště škodlivě působí na srdce, narušuje jeho rytmus a zmenšuje jeho výkonnost, a není výjimkou, že může způsobit smrt v důsledku paralýzy srdce. Vzpomeňme zde jednoho smutného případu. Vynikající student teologie s návykem na kouření tabáku po několika letech různých symptomů připisovaných nadměrnému studiu, se zcela uzdravil z úporných projevů nalomeného zdraví, zvláště zrakových a oběhových, když se zbavil návyku na tuto bylinu. Poté vystudoval medicínu, řadu let ji praktikoval, stal se úspěšným učitelem, ale přes neblahou zkušenost z mladých let znovu začal kouřit. Tomuto návyku nadměrně holdoval po několik let, a přestože často hovořil o své respirační nedostatečnosti, a o postižení srdce, nedbal varovných znamení a ve věku 65 let, zdánlivě zcela zdravý, jda po ulici klesl mrtev s doutníkem v ústech.

Ale vraťme se k mladé generaci. Kromě spolehlivě zjištěného faktu, že nadměrné užívání tabáku, zejména ve formě cigaret, otupuje intelekt, narušuje výživu, vážně postihuje oči, způsobuje funkční i organické onemocnění srdce, a i jinak přispívá k mentální i fyzické degeneraci, je zřejmé, že i mění morální povahu jedince a působí morální degeneraci. Hoši, kteří kouří, jsou často lháři a zloději, kteří byli doma i ve škole shledáni nezvladatelnými, a soudci soudu pro mladistvé konstatují, že „ve skupině nenapravitelných chlapců s kriminálními sklony se nenajde ani jediný, který by nekouřil cigarety.“

UŽÍVÁNÍ A ZNEUŽÍVÁNÍ

Mnoha dospělým jedincům může být mírné užívání doutníků povoleno, nebo v každém případě by nemělo být zakazováno, ale příznivý účinek, pokud o takovém lze hovořit, se dostaví jen tehdy, bude-li kouření omezeno na volné chvíle a okamžiky bezprostředně po jídle – pak je příjemná stránka této slabosti také lépe vnímatelná. Na druhé straně by užívání tabáku v jakékoli formě mělo být absolutně zakázáno těm, kdo ještě nedosáhli plné dospělosti a síly, neboť vyvíjející se mladík bude zcela jistě nepříznivě tímto návykem ovlivněn.

Žvýkání tabáku obhajovat nelze, je to špinavý zvyk, způsobuje ubývání sekretů slinných žláz, a je patrně příčinou pyrózy často se vyskytující u žvýkačů. Špatné trávení může být důsledkem poškozených zubů, zubní kaz je totiž jedním z následků žvýkání, i když je rozšířen mylný názor, že žvýkání je dobré na zuby, protože může ulevit od bolesti jako sedativum.

Lékaři někdy pacientům radí, aby během léčby kouřili, a je celkem nasnadě, že výsledkem může být poškození. Možná že existují některé indikace, při nichž nemocní mají užívat tabáku, kontraindikací je však mnohem více. My, stoupenci homeopatické školy jsme přesvědčeni, že nemocní mnohem více podléhají škodlivým vlivům než zdraví, a ti z nás, kdo podrobně studovali účinky tabáku, vědí, že pravidelní poživáci, ač jsou kouři přivyklí, mají k němu odpor, když onemocní, a v některých případech jsou snadno navozeny toxické účinky tabáku. Bylo zjištěno, že tabák je kontraindikován, a tudíž by neměl být v žádné formě povolen u většiny chirurgických operací a při dlouhé rekonvalescenci po operacích, kdy je k uzdravení třeba růstu tkání. Je běžným zvykem chirurgů užívat opium k navození spánku po chirurgických zásazích, zvláště je-li nespavost důsledkem bolesti, a bylo často pozorováno, že v důsledku synergie mezi opiem a tabákem, že muž, kterému bylo podáno opium, pocítí prudkou nevolnost po vykouření jediné cigarety. To může vysvětlovat zdoluhavou rekonvalescenci po těžkých operacích u některých kuřáků v porovnání s rychlou rekonvalescencí dětí a žen při stejně těžkých zákrocích.

Tabák by měl být rovněž zakázán u krčních onemocnění, nasofaryngeálních a faryngeálních katarů, při organických vadách srdce, u kardiálních neuróz, u gastrických neuróz, při peritonitidě a apendicitidě.

PROSTŘEDKY NÁPRAVY

Jelikož bylo zjištěno, že kterýkoli nemocný, který neochotně reaguje na léčbu při trvajícím návyku na tabák, studujme jeho účinky na tomto jedinci. Je-li zde jen podezření, že tabák může být faktorem působícím zdoluhavou rekonvalescenci. Pokud je u jedince, který užívá tabák i alkohol, zjištěna amblyopie (tupozrakost), nejprve vysad'te alkohol, a pokud amblyopie pokračuje, přičítejte to účinkům tabáku a přestaňte s jeho užíváním. Ke snadnějšímu překonání účinků tabákové amblyopie (postupná ztráta zraku, mírné oftalmologické změny disku a lenivé zornice) předepište Kali iod. Nebo Nux vomica, podle indikace, a užívejte teplé vody k výplachu očí.

Pokud jsou přítomny známky tabákového postižení srdce, např. nervové palpita-ce, ubývání vitální síly, nepravidelná akce nebo hypertrofie levé komory nebo i celého srdce způsobená dlouhodobou poruchou inervace a nadměrné námahy, vysad'te užívání tabáku a předepište kterýkoli indikovaný lék. Ale i bez léku může hypertrofie zmizet, vysadí-li se užívání tabáku. Phosphorus může být indikován, je-li tabákové postižení srdce spojeno se sexuální neurastenii, zvláště je-li i po vysazení tabáku stále pozorována nevolnost a pach tabáku.

U akutní otravy tabákem užíjte Spartein sulfát, který vyvolá povzbuzení a regulaci srdeční činnosti a odstraňuje neuropatické stavy.

Podle okolností a podmínek mohou být škodlivé následky tabáku odstraněny takovými léky jako Arsenicum (u žvýkačů tabáku), Ignacii a Nux vomicom (u kuřáků tabáku), Sepii (u dyspeptických a neuralgických subjektů), Lycopodium (u impotence), Camphorem a Veratrem (u průjmů), Calcarea carbonicou (u častého omdlávání), Ipecacuanhou (u trvalé nevolnosti), Antimonium tartaricum (u úporného zvracení a symptomů kolapsu), Clematis (u bolestí zubů od zubního kazu), Plantago major (u prudkých bolestí hlavy, nervozity a zácpy).

HOMEOPATICKÁ TERAPEUTIKA

Nikotin a Tabacum jsou považovány za prudké jedy, alkaloid je velmi rychlý a jeho účinky jsou velmi výrazné; účinky rostliny při užívání kuřáky a žvýkači jsou pomalé a plíživé. Prudký jed ovšem může také být účinným lékem s rychlými léčivými účinky u akutních stavů a blahodárným působením u chronických nemocí, za předpokladu, že jsou respektovány zásady předepisování a jed je aplikován secundum artem. To nebylo plně chápáno v případě Tabaca, možná proto, že je tak běžné, a většina lékařů o něm vůbec neuvažuje, nanejvýš jako o luxusu nebo o navyklé nutnosti. Již Hahnemann upozorňoval praktické lékaře na homeopatické indikace pro některé případy užití Tabaca ve svých Drobných textech, kde hovoří o jeho účinnosti v případech s chronickou dispozicí ke zvracení a kolikám, a u subjektů s epileptickými a hypochondrickými znaky. Později, když byl uveřejněn Hartlaubův a Trinksův proving, byla zjištěna užitečnost Tabaca u neuralgických bolestí hlavy, pokud jsou periodické, doprovázených žaludeční nevolností a náhlými bolestmi, jako by hlava byla zasažena kladivem.

U nespavosti s dilatovaným srdcem, zvláště když jsou přítomny úzkost a studený lepkavý pot na tváři.

U anginy pectoris, když se bolest šíří do levé ruky.

U nausey, ranní nevolnosti, zvracení v těhotenství, zvláště s hojnou tvorbou slin.

U gastralgie a enteralgie.

U nevolnosti.

U cholery infantum, kdy dítě je ledově studené a přesto chce mít odhalené břicho, s vodnatou stolicí a potem na tváři a čele.

U lehčích případů epilepsie, náhlých ztrát vědomí bez aury, trvajících jen několik vteřin.

U ledvinové koliky, u jednostranných bolestí uretry tak intenzivních, že vyvolávají křeče, s hojným potem, a kolapsem, jako by nemocný umíral.

NÁVRHY

Vzhledem k faktům uvedeným v tomto článku, není snad povinností lékařů uplatnit svou značnou moc mezi lidmi ke zmírnění zhoubných následků tabakismu?

I kdyby nebylo přímých škodlivých účinků tabáku na lidský organismus, není snad zjevné, že by lékaři a sanitáři měli uplatnit veškerý svůj vliv, aby zabránili hnusnému zvyku plivat na veřejných místech, kde se shromažďují čistí lidé, a tím omezili možnost šíření nemocí?

Jestliže homeopatická škola věří v zákon léčby a přeje si postupovat v souladu se zákonem, není snad žádoucí, aby Americký institut pro zkoušení léků znovu podrobil zkouškám Tabacum podle svých metod, aby nám poskytl spolehlivou patogenesi a vyřešil věčně debatované otázky, a pokud možno také odhalil anatomické či strukturální leze, na nichž závisí jeho subjektivní působení, a takto rozšířil jeho terapeutickou sféru?

Homeopatický diagnostický software

KENT

Počítačový repertorizační program je dnes základem přesného předepisování

Najde jen o vysokou rychlost zpracování údajů. Navrhne řešení i v komplikovaných případech nebo v případech malých léků, kde bychom jinak přesný lék těžko hledali. Vytvoří podrobnou materii mediku (seznam všech dostupných symptomů) i těch nejmenších léků. A hlavně – je nenahraditelný při celostním předepsání. Nezbytný nástroj profesionála a nejoblíbenější hračka skutečných milovníků homeopatie.

K DISPOZICI TŘI MODULY:

- a) **Základní modul** obsahuje Kentovo Repertorium a Boericokovu Materii mediku. Cena 12 000 Kč.
- b) **Modul Materia medica** obsahuje další 3 materie mediky od Kenta, Allena a Pulforda, celkem 1800 str. textu. Cena 5 000 Kč.
- c) **Modul Murphyho Repertorium** pracuje stejným způsobem jako základní modul, ale navíc i s moderním, neobyčejně rozsáhlým textem (viz informace o knize Hom. syntetické repert. str. 5). Cena modulu Murphy 7 000 Kč. Lze jej snadno připojit k již nainstalovanému programu.

Je možné si vybrat, jakou kombinaci modulů zvolíte, vždy však zároveň se základním modulem.

Program umí vyhledat všechny rubriky se zadaným lékem a vytvořit tak pro vás podrobnou materii mediku jakéhokoliv, i málo známého léku. Nalezne v textu jakékoliv slovo – symptom. Dává možnost analyzovat výsledek repertorizace se zvýšením hodnoty „malých“ léků, s posílením výrazných symptomů nebo jen podle malých rubrik. Možnost editace rubrik i léků, přepisování nových rubrik i léků. Klepnutím na odkaz se dostáváte přímo do spřízněné rubriky. Kent umožňuje vedení kartotéky pacientů s podrobnou dokumentací o jednotlivých případech.

Demoverzi lze získat zdarma na Internetu na adrese <http://www.ecn.cz/alternativa>, nebo objednat na dobírku za 150 Kč. Po tel. dohodě možno osobně vyzkoušet v Alternativě.

Výklad pojmů Murphyho repertoria (5)

MUDr. Petr Pudil

Jedovatý ořech nebo břečťan, viz Rhusová otrava. Tuto rubriku najdeme v kapitolách První pomoc, Pokožka a Choroby. Břečťan i Rhus mohou způsobit intoxikaci po požití, ale to není časté. Oba vyvolávají velké dráždění pokožky kontaktem kůže s povrchem rostliny.

Karbunkly – je to velký hnisavý útvar, který vznikl splynutím několika furunklů (nežítů).

Karpální syndrom – syndrom karpálního tunelu. Je to stav útlaku velkého prostředního nervu paže (n. medianus) při jeho vstupu do dlaně. Tlak na nerv způsobuje, že dlaň je špatně inervovaná, tedy i špatně vyživovaná. Projevuje se klinicky tím, že hlavně v noci ruka bolí, funkce ruky je snížena bolestí a úbytkem svalstva. Příčin je mnoho, pokud je čistě ortopedická, pak jednoznačným řešením je operace zúženého místa.

Katalepsie – je to záchvat nepotlačitelného usnutí kdykoliv a kdekoliv. Jde ale o pravý spánek, pacient jde probudit. Stav trvá většinou jen minuty. (Správný název je narkolepsie)

Katatonie – náhlý stav celkového ztuhnutí, což je opak kataplexie, což je náhlý stav celkové ochablosti svalstva.

Keloidy – každá rána se hojí za účasti vaziva, vznikne jizva. Když je rána větší a vaziva mnoho, vznikne tzv. jizva keloidní, je tvrdá, vystouplá nad okolní kůži. Někdy si keloidní jizva, keloid, žije svým životem, je červená, bolí, a vazivo se v ní ještě více tvoří. Operace odstraní keloid ale neodstraní disposici k tomu, hojit ránu nadměrným množstvím vaziva. Pod odstraněným keloidu se tedy snadno vytvoří keloid znova.

Kinetoza – choroba z jízdy v autě, autobusu, vlaku Nejznámější kinetozou je mořská nemoc. Nejčastější z jízdy v nějakém dopravním prostředku. Projevy známe, je to nevolnost, zvracení, poruchy rovnováhy a řada vegetativní symptomů jako slinění, pocení, poruchy termoregulace, nevolnost, zvracení.

Klihové ucho – jde o tzv. mesotitis sekretorica. Tato „nemoc“ a vše kolem zánětu středního ucha u dětí je tak důležité, že se k tomu vrátím v samostatné poznámce.

(Pokračování v příštím čísle)

Nové tituly v nakladatelství Alternativa

Dr. George Macleod

Veterinární homeopatie

Kniha je určena k léčení zvířat, ať už domácích a hospodářských nebo divoce žijících. Dr. Christopher Day o ní napsal v The Journal of The British Homeopathic Association: „Žádný veterinární lékař používající homeopatii nebo zvažující její použití se bez této knihy neobejde. Považuji ji za nejdůležitější dílo a velký přínos, ukazující cestu.“ Obsahuje veterinární popis asi tří set léků, jedinečná je sekce nosod a orálních homeopatických vakcin. Popis léku je strukturován podle hledisek anatomie a klinických indikací. Klinické repertorium uvádí abecední seznam nemocí, potíží a neudů a přirazuje k nim odpovídající léky. Kniha je důležitým pomocníkem nejen v profesionální praxi, ale poslouží každému s vážným zájmem o homeopatickou léčbu zvířat. 250 str., 390 Kč.

Hans Andeweg

V rezonanci s přírodou

„Rostliny mají duši a my s ní můžeme komunikovat.“ To je základní motiv knihy holandského autora Hanse Andewega, která vám pomůže objevit, že je možné pozitivně ovlivňovat a léčit pokojové rostliny, zahrady, stromy nebo les také pomocí homeopatických prostředků a nebo technikou potencionovaných autoizopatických (autopatických) preparátů. Autor pojednává o teorii rezonanční terapie, o níž se v posledních letech prakticky potvrdilo, že je velice účinnou metodou. Radí, jak můžete sami energeticky ošetřit rostliny, zahrady a lesy, aby se viditelně i změřitelně staly zdravější a vitálnější. Ing. Hans Andeweg je biolog. Pracoval pro institut, který ošetřuje nemocné lesy pomocí rezonanční terapie. Nyní je nezávislým poradcem. Působil i u nás, kde organizoval léčení Křivoklátských lesů. Cca 230 Kč cca 300 str. Vyjde v červnu.

Jiří Čehovský

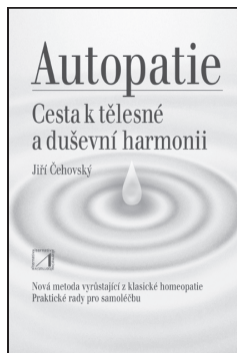
Autopatie, cesta k tělesné a duševní harmonii

Autopatie je metoda celkového pozitivního ovlivňování lidského organismu, od spirituální sféry až po tělesné orgány, vyrůstající na základech klasické homeopatie. Na rozdíl od ní ale nepoužívá homeopatické léky a nepracuje se zákonem podobnosti, na němž je založena homeopatie.

Jde tedy o novou metodu, jejíž principy však v historii již byly využívány u lidí i ve veterinární praxi. Jde o působení vysoko zředěných (homeopaticky potencionovaných) vlastních sekretů (v této knize slin) osoby, která má být pozitivně ovlivněna.

V knize je uvedena řada případů chronických poruch, odolávajících před tím vzoré standardní péči, které byly autopatií výrazně zlepšeny nebo i odstraněny.

Knížka pojednává o historii, filosofii, o postupech autopatie, o domácí přípravě potencionované sliny a obsahuje i rady pro autopatickou samoléčbu. Autopatie je svou spirituální filosofií určena především jako léčitelská metoda a může být použita i jako doplňková či posilující v mnoha životních nebo zdravotních situacích. 150 str., 169 Kč.

alternativa
alternativa
alternativa

Objednávky a informace:

Alternativa s.r.o.
E. Přemyslovny 380
156 00 Praha 5
tel/fax: 257 922 331
e-mail: alterkol@post.cz
www.ecn.cz/alternativa